

EAE HEB 3

SESSION 2020

**AGREGATION
CONCOURS EXTERNE**

Section : HEBREU

LINGUISTIQUE - COMMENTAIRE EN FRANÇAIS

Durée : 5 heures

L'usage de tout ouvrage de référence, de tout dictionnaire et de tout matériel électronique (y compris la calculatrice) est rigoureusement interdit.

Si vous repérez ce qui vous semble être une erreur d'énoncé, vous devez le signaler très lisiblement sur votre copie, en proposer la correction et poursuivre l'épreuve en conséquence. De même, si cela vous conduit à formuler une ou plusieurs hypothèses, vous devez la (ou les) mentionner explicitement.

NB : Conformément au principe d'anonymat, votre copie ne doit comporter aucun signe distinctif, tel que nom, signature, origine, etc. Si le travail qui vous est demandé consiste notamment en la rédaction d'un projet ou d'une note, vous devrez impérativement vous abstenir de la signer ou de l'identifier.

Tournez la page S.V.P.

Les réponses seront rédigées en français

1. Morphologie :

Analysez du point de vue morphologique les segments soulignés dans l'extrait du roman de D. GROSSMAN : donnez-en la racine, le schème, le mode de formation, et la partie du discours.

2. Syntaxe :

a. Analysez syntactiquement les 3 phrases en gras.

b. Présentez les différents types de phrases en hébreu. N'oubliez pas d'illustrer vos propos par des exemples inventés ou extraits du texte.

3. Présentez de façon synthétique les **moyens linguistiques** servant à caractériser les personnages dans cet extrait.

את סבתא הני מומיק אהב מאוד. עד היום כואב לו בלב שהוא נזכר בה. ורק לחשוב באיזה ייסורים שהיא מתה. **טוב, בכל אופן לסבתא הני היתה שפה מיוחדת שצמחה לה כשהיא כבר היתה בת שבעים ותשע,** ואחרי ששכחה את הפולני והיידיש והקצת עברית שלמדה פה. כשמומיק היה חוזר מבית הספר, היה תיכף רץ לראות מה שלומה, והיא היתה מתרגשת משמחה, ונהיית אדומה כולה ומדברת אליו בשפה ההיא שלה. **הוא היה מביא לה אוכל ויושב ומסתכל בה.** היא היתה מנקרת מהצלחת כמו ציפור. היה לה חיוך קבוע על הפנים הקטנים שלה, חיוך רחוק כזה, ובחיוך הזה היא היתה מדברת אליו. זה תמיד היה מתחיל בזה שהיא היתה כועסת עליו בתור מנדל שעזב ככה את המשפחה ונסע לעבוד בעבודה של עניים במקום שנקרא בוריסלאב, ומשם התגלגל לרוסיה ונעלם שם, ואיך עושים דבר כזה ושוברים את הלב של אמא ושל האחים, ואחר כך היתה מבקשת ממנו בתור שולץ, שגם כשיסע לאמריקה, שהזהב מתגלגל שם ברחובות, לא ישכח שהוא יהודי, ויניח תפילין ויתפלל בבית הכנסת בכל יום, ואחר כך היתה מבקשת ממנו בתור איסר שינגן לה בכינור "שְׁרָלָה", והיתה עוצמת את העיניים וראו עליה שהיא ממש שומעת את הכינור ההוא, כן, מומיק היה מסתכל בה ולא מעיז להפרע. זה היה יותר יפה ומרגש מסרט בקולנוע או מספר, ולפעמים היו יוצאות לו מזה ממש דמעות, וההורים שלו היו שואלים אותו כל פעם מה יש לו לשבת בחדר של סבתא הני כל כך הרבה זמן ולשמוע את הדיבורים שלה בשפה שאף אחד כבר לא יכול להבין, ומומיק אמר שהוא מבין הכל. עובדה. כי הרי למומיק יש כישרון כזה. לכל מיני שפות שאף אחד לא מבין, והוא יכול להבין גם כששותקים או כשאומרים רק שתי מלים של החיים, כמו גינצבורג שאומר מי אני מי אני, ומומיק כבר יודע שהיכרון שלו הלך לאיבוד, ועכשיו הוא מחפש מי הוא בכל מקום, אפילו בפחי הזבל, ומומיק כבר חשב להציע לו (עכשיו הם מבליים די הרבה זמן יחד על הספסל) שיכתוב למדור לדרישת-שלום לעולים חדשים, ואולי מישהו יכיר אותו ויזכיר לו כבר מי הוא, ואיפה הוא הלך לאיבוד, כן, מומיק יודע לתרגם באמת הכל. הוא המתורגמן המלכותי. הוא יודע לתרגם אפילו מכלום למשהו. טוב, זה בגלל שהוא יודע שאין בכלל דבר כזה – כלום, תמיד יש משהו, נו, וככה זה בדיוק עם סבא אנשל, שגם הוא אוכל כמו ציפור, מנקר ובולע, אבל עם קצת יותר פחד מאשר סבתא, בטח היו צריכים שם תמיד לאכול מהר מהר כמו היהודים במצרים בליל הסדר. וגם את הסיפור של סבא מומיק סוף-סוף מצליח לפצח, וכעת הוא כבר יודע שסבא מספר את הסיפור שלו כל הזמן לאיש או לילד אחד שהשם שלו הרנייגל, על המלה הזאת הוא חוזר כל הזמן בהמון צורות, פעם הוא כועס, ופעם מתחנף, ופעם עצוב, אבל לפני שלושה ימים מומיק

הקשיב טוב טוב לסבא שדיבר אל עצמו בחדר שלו, ושמע בפירוש שסבא אומר "פריד", ואת השם הזה מומיק הרי הכיר עוד מהעיתון הקדוש, והידיים התחילו לרעוד לו מרוב התרגשות, אבל הוא תיכף אמר לעצמו: מה פתאום, הרי הסיפורים האלה הם סיפורים ישנים, ולמה שסבא יספר אותם ככה כל הזמן, ועוד בהתרגשות כזאת? אבל ברור שהוא החליט לנסות גם את זה, ועכשיו, כשהביא את סבא מהספסל הירוק הביתה, והושיב אותו לשולחן, הוא אמר לו פתאום, בבת אחת ובלי אזהרה: "פריד! פאולה! אוטו! הארוטיון!" טוב, האמת היא שזה היה קצת מסוכן. פתאום היתה לו הרגשה שסבא יעשה לו משהו לא טוב. וסבא באמת הסתכל בו בעיניים לגמרי נבהלות, אבל לא עשה לו שום דבר, ואחרי ששתק אולי דקה שלמה, אמר סבא בקול שקט וברור לגמרי: "הרנייגל", וסימן עם הבוהן העקומה שלו מאחורי הכתף שלו כאילו באמת עומד שם איזה הרנייגל קטן או גדול, ואחר כך אמר בלחישה מפחידה: "נאציקאפוט", ופתאום הוא חייד אל מומיק חייד אמיתי, חייד של בן-אדם שמבין דברים, והתכופף מעל לצלחת שלו עד שהפנים שלו היו ממש קרובים לפנים של מומיק, ואמר לו "קאזיק" בעדינות כזאת, כאילו הוא נותן למומיק מתנה, ובידיים שלו סבא עשה לרגע צורה של איש קטן, גמד או תינוק, ונענע אותו קצת ליד הלב, כמו שבאמת עושים לתינוק, וכל הזמן המשיך לחייד אל מומיק את החייד הטוב, ומומיק ראה פתאום כמה סבא אנשל דומה לסבתא הני, וזה הרי לא פלא כי הם אח ואחות, אבל אז קרה הדבר שכבר קרה פעם, הפנים של סבא נסגרו בבת אחת, וזה היה כאילו מישהו בפנים קרא לו להפסיק הכל בחוץ ולחזור מהר פנימה כי אין זמן, והוא שוב פעם התחיל הכל מחדש, כל המלמולים ההם, והמנגינות המעצבנות והתנועות והרוק הלבן שיוצא לו כל הזמן מהצדדים של הפה כשהוא מדבר, ומומיק נשען אחורה והיה מאוד גאה בעצמו שהצליח לפרוץ ככה בפעולת קומנדו ישר לתוך הסיפור של סבא, כמו איזה מאיר הר-ציון אלטער קאָפּ, ואפילו שידע מעט מאוד, כבר היה בטוח שלסבא אנשל ולהרנייגל הזה יש קשר חזק מאוד למלחמה שמומיק עושה כבר כמה זמן בחיה הנאצית, ושיכול מאוד להיות שסבא, אפילו שהוא בא משם, לא מוכן לוותר ולהפסיק להילחם, והוא כנראה היחיד מארץ שם שמוכן לעשות את זה, לכן לו ולמומיק יש ברית סודית.

דויד גרוסמן, עיין ערך אהבה, עמ' 34-36

INFORMATION AUX CANDIDATS

Vous trouverez ci-après les codes nécessaires vous permettant de compléter les rubriques figurant en en-tête de votre copie.

Ces codes doivent être reportés sur chacune des copies que vous remettrez.

Concours	Section/option	Epreuve	Matière
EAE	0428A	103	3750